

Inspirerende feministische acties van vroeger en nu – deel 1

Posted on 8 april, 2014 door [rebelsister](#)

Wil je graag een feministische actie organiseren, maar ontbreekt het je aan ideeën? Hier enkele voorbeelden ter inspiratie om zelf iets op poten te zetten: :-)

[Pussy Riot](#) ken je waarschijnlijk al, maar ze konden in dit lijstje niet ontbreken. Punkmuziek is hun actiemiddel, maar ze zien zichzelf eerder als activistes en kunstenaressen dan als muzikanten. Hun songteksten zijn heel politiek, feministisch en kritisch over het huidige regime in Rusland. Ze treden onaangekondigd en onaangevraagd op op publieke plaatsen en maken filmpjes van de optredens die ze op youtube plaatsen. Door hun kleurige jurkjes, kousen en bivakmutsen vallen ze op en trekken ze de aandacht. Die bivakmutsen dragen ook bij tot de anonimiteit van de leden van Pussy Riot. Niet alleen gaat de aandacht zo naar de groep en hun boodschap i.p.v. naar individuele leden, maar ook voor hun eigen veiligheid is dit noodzakelijk. Na de arrestaties, gevangenisstraf en nu gelukkig de vrijlating van 3 leden van Pussy Riot is duidelijk geworden waarom het zo belangrijk is/was om anoniem te blijven. De 3 zijn tot rebelse “sterren” van de westerse sensatiemedia gebombardeerd en riskeren verdere repressie in Rusland.

Ook [The Guerrilla Girls](#) hechten veel aandacht aan anonimiteit. Met hun gorillamaskers en pseudoniemen die verwijzen naar belangrijke overleden kunstenaressen is dit Amerikaanse kunstenaressencollectief al enkele decennia actief. Ze produceren voornamelijk posters om het seksisme en racisme in de kunst- en filmwereld aan te klagen (zoals het gebrek aan artistiek werk van vrouwen en zwarte mensen in musea tegenover het overwicht aan vrouwelijke naakten op schilderijen). Zelfs in de kunstwereld zijn the Guerrilla Girls zeer bekend, hun posters worden tentoongesteld op gerenommeerde kunsthappenings en tentoonstellingen en ze worden opgenomen in overzichten van hedendaagse en/of feministische kunst.

[La Barbe](#) is een feministische actiegroep uit Frankrijk die sinds 2008 met nepbaarden binnenglipt op bijeenkomsten van hoge pieten (de witte-mannen-bastions) en zo de aandacht vestigt op de uitsluiting van vrouwen. Dit zijn eenvoudige acties op uit te voeren, maar het ziet er wel opvallend en grappig uit en ze maken hun punt!

“La barbe!” wil ook zeggen: “‘t is genoeg geweest!” en de actievoersters hebben er dan ook duidelijk genoeg van dat witte rijke mannen het altijd en overal voor het zeggen hebben.

In 1993 hackte de Amerikaanse kunstgroep [Barbie Liberation Organization](#) (BLO) sprekende Barbie- en G.I. Joepoppen door de geluidsband te verwisselen in speelgoedwinkels. Daardoor kreeg je Barbies die bijvoorbeeld “vengeance is mine” uitroepen en G.I. Joe die beweerde dat “the beach is the place for summer”. BLO wilde hiermee genderstereotypen aanklagen. Na hun actie publiceerden ze op internet een [handleiding](#) over hoe je zelf de geluidsbanden kon verwisselen wat mogelijk tot veel navolging zorgde. :-)

[Radical cheerleading](#) was begin deze eeuw bijzonder populair aan het worden (bv. in Amerika en Zweden). Deze vorm van actievoeren gebruikt het klassieke cheerleaden dat je ongetwijfeld uit Amerikaanse tienerfilms kent en past het aan voor feministische doeleinden. De cheers/teksten gaan over feministische thema's (“riot! don't diet!”), de competitiviteit en uiterlijkheidsnormen worden buiten gesmeten, de pompons worden geknutseld uit plastieken zakken, en ook queers en jongens mogen meedoen. Radical cheerleading kan bijvoorbeeld gebruikt worden in betogingen of op feministische festivals. De eerste radicale cheerleaders begonnen te cheeren in 1996 in Miami. Ook in België en Nederland waren er enkele groepen maar die zijn helaas niet meer actief (the Pompom Girls in Brussel en Bunnies On Strike in Den Haag).

[Dolle Mina](#) was de naam van verschillende feministische actiegroepen in België en Nederland in het begin van de jaren '70. Ze deden allerlei straatacties en wisten goed hoe ze de aandacht van pers en publiek konden trekken. In 1971 kaapten de Belgische dolle mina's de [Miss België verkiezing](#). Een van hen, Danielle Colardyn, had als infiltrante meegedaan en was tot in de finale geraakt. Tijdens de finale onthulde ze met haar mede-mina's die in de zaal zaten een spandoek en riepen ze slogans zoals "Nee aan de uitbuiting van de vrouw!" en "Wij zijn geen vee". En dit allemaal op de nationale televisie. :-)

[Greenham Common Women's Peace Camp](#) (meer info op [wikipedia](#)) was een vredeskamp van vrouwen dat decennialang stand hield en protesten organiseerde tegen kernwapens op de militaire basis RAF Greenham Common. Regelmatig blokkeerden de actievoersters de basis, vormden ze een menselijke ketting rond het domein, drongen ze de basis binnen en versierden ze de omheiningen met grote kleurige geborduurde of beschilderde vredesboodschappen. Ze kregen veel steun en media-aandacht (ook al was er ook tegenstand), wat zorgde voor een golf van vredeskampen op andere plekken in Groot-Brittannië en de rest van Europa. Ze slaagden er in 1991 in om de laatste bommen te laten verwijderen en bleven nog op het terrein tot 2000.

Heb je zelf inspirerende voorbeelden van feministische acties of leuke ideeën voor acties? Laat het [ons](#) zeker weten!

